

Τεσσαρακονθήμερο μνημόσυνο Πρεσβυτέρου στον Ι.Ν. Αγίου Σπυρίδωνος Σκοπιάς Φαρσάλων

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων](#)



Το πρωί του Σαββάτου 7 Φεβρουαρίου 2026, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος κ. Τιμόθεος χοροστάτησε στη Θεία Λειτουργία που τελέσθηκε στον Ιερό Ναό Αγίου Σπυρίδωνος Σκοπιάς Φαρσάλων.

Προ της Απολύσεως τέλεσε το τεσσαρακονθήμερο ιερό μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του μακαριστού Πρεσβυτέρου Δημητρίου Τσολιά.

Ο Σεπτός Ποιμενάρχης στην ομιλία του αναφέρθηκε στη βαθιά καθοδηγητική αξία των ποιμαντικών επιστολών του Αποστόλου Παύλου προς τον Τιμόθεο, φωτίζοντας το ποιμαντικό έργο της Εκκλησίας, τις χριστιανικές αρετές και τη διαχρονική

τους σημασία, τόσο για την εκκλησιαστική ζωή όσο και για τον σύγχρονο άνθρωπο, ενόψει και της προετοιμασίας για την Αγία και Μεγάλη Τεσσαρακοστή.

Αρχικά, ο Σεβασμιώτατος έκανε αναφορά στον Απόστολο Παύλο και στους στενούς του συνεργάτες, τον Λουκά, τον Σίλα ή Σιλουανό, τον Τίτο και ιδιαίτερα τον Τιμόθεο, τον οποίο συνάντησε σε νεαρή ηλικία και ανέδειξε σε πνευματικό του τέκνο και συνοδοιπόρο στις αποστολικές του περιοδείες. Τόνισε ότι ο Παύλος εμπιστεύθηκε στον Τιμόθεο τη διαποίμανση της Εκκλησίας της Εφέσου, μιας από τις μεγαλύτερες και πλέον φημισμένες Εκκλησίες που ίδρυσε, σε μια σπουδαία πόλη της Μικράς Ασίας.

Στη συνέχεια, αναφέρθηκε στις δύο επιστολές που απέστειλε ο Απόστολος Παύλος προς τον Τιμόθεο στην Έφεσο, οι οποίες διασώζονται στον κανόνα της Καινής Διαθήκης και είναι γνωστές ως ποιμαντικές επιστολές. Όπως υπογράμμισε, οι επιστολές αυτές αποτέλεσαν ουσιαστική καθοδήγηση για τον Τιμόθεο, ιδιαίτερα απέναντι στους ψευδοδιδασκάλους και τις αιρέσεις της εποχής, ενώ το περιεχόμενό τους παραμένει επίκαιρο και διαχρονικό για την πορεία και τη ζωή της Εκκλησίας.



Ο Σεβασμιώτατος στάθηκε ιδιαίτερα στις συμβουλές του Αποστόλου Παύλου προς

τον ποιμένα, επισημαίνοντας την ανάγκη καλλιέργειας των χριστιανικών αρετών, όπως η αγάπη, η πραότητα, η ειρήνη, η διάθεση για διδασκαλία και η αφοσίωση στο ποιμαντικό έργο. Παράλληλα, τόνισε τη σημασία της προσεκτικής ανάγνωσης και μελέτης των Αγίων Γραφών, Παλαιάς και Καινής Διαθήκης, καθώς και της ευθύνης του κηρύγματος, για το οποίο μαρτύρησε ο ίδιος ο Ιησούς Χριστός, ως το «φῶς τὸ ἀπρόσιτον», τη φωτιστική ενέργεια της Αγίας Τριάδος, η οποία παραμένει απρόσιτη για την ανθρώπινη φύση.

Αναφερόμενος στον ρόλο του Επισκόπου και του Πρεσβυτέρου, υπογράμμισε ότι το έργο του ποιμένα είναι να καθοδηγεί τους πρεσβυτέρους, τους διακόνους και τον λαό του Θεού στη γνώση της πίστεως και στη σωτηρία. Στο πλαίσιο αυτό, ανέδειξε δύο βασικά στοιχεία της ποιμαντικής διακονίας, την ορθή διδασκαλία, δηλαδή την Ορθοδοξία, και την ηθική ζωή, την Ορθοπραξία. Το κήρυγμα, όπως τόνισε, οφείλει να είναι σωστό, θεμελιωμένο στην εμπειρία του Αγίου Πνεύματος και στην παράδοση των Πατέρων της Εκκλησίας, ώστε να μη νοθεύεται η διδασκαλία, ενώ η προσωπική ζωή του ποιμένα πρέπει να αποτελεί ζωντανό παράδειγμα, που να αντανakλά όσα κηρύττει. Η παρακαταθήκη αυτή, σημείωσε, ισχύει διαχρονικά έως τη Δευτέρα Παρουσία του Κυρίου, η οποία για κάθε άνθρωπο συνδέεται με την ώρα του θανάτου και τον χωρισμό της ψυχής από το σώμα.



Ολοκληρώνοντας, ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στην περίοδο προετοιμασίας της

Εκκλησίας για την Αγία και Μεγάλη Τεσσαρακοστή, υπενθυμίζοντας ότι η Κυριακή του Τελώνου και του Φαρισαίου ανέδειξε την ταπείνωση, ενώ η επερχόμενη Κυριακή του Ασώτου καλεί σε μετάνοια και επιστροφή στον ουράνιο Πατέρα.

Ιδιαίτερη μνεία έγινε και σε σύγχρονους προβληματισμούς, όπως η τεχνητή νοημοσύνη, επισημαίνοντας ότι, παρά τα σπουδαία ανθρώπινα επιτεύγματα, αυτή δεν διαθέτει ψυχή, συναισθήματα και δεν μπορεί να προσδιορίσει τον άνθρωπο ως εικόνα του Δημιουργού. Τόνισε ότι, παρότι η τεχνητή νοημοσύνη μπορεί να είναι αναγκαία και ωφέλιμη, απαιτείται η ορθή χρήση της με σαφείς κόκκινες γραμμές, ώστε να μη χαθεί η ουσιαστική σχέση του ανθρώπου με τον Θεό και τον συνάνθρωπο, η αγάπη, η πραότητα και η ειρήνη που δίδαξε ο Χριστός.

Τέλος, ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στη Θεία Λειτουργία που τελείται και για την ανάπαυση της ψυχής του κοιμηθέντος εφημερίου της ενορίας, του αγαπητού πατρός Δημητρίου, εκφράζοντας την προσευχή όλων ο Κύριος να τον αναπαύσει, να τον απαλλάξει από τα γήινα και να τον κατατάξει στη χαρά των πρωτοτόκων, ενώ οι πιστοί να διατηρούν ζωντανή τη μορφή και τη ζωή του στη μνήμη τους.

















